

[Finansministeren.]

sker der overhovedet ingen lempelse i formueskatten; så er det lige meget, om deres formue er steget til det dobbelte; der sker overhovedet ingen lempelse, og de får heller ingen lempelse på basis af forhøjelsen af den skattefrie bundgrænse, som ingen virkning får for disse formuer. Det er altså kun, skal vi sige, folk med almindelige formuer repræsenterende folk med eget hus, den lille landbruger med sin landbrugsejendom og den slags, der er tænkt på, og ikke de store kapitalister. Jeg synes også, det skal med i denne debat.

Poul Møller: Jeg må sige, jeg synes det lykkedes hr. Aksel Larsen med et elegant spring selv at komme ned i sandkassen med sit dagsordensforslag, som jeg jo ikke kan se løfter tinget op over det stade, han kritiserede så stærkt. Men vi kan naturligvis ikke stemme for dette dagsordensforslag. Vi må stemme imod det.

Jeg går ud fra, at finansministeren vil fremkomme med oplysninger om sine nedskæringer på forsvarsbudgettet her i folketinget, og jeg går ud fra, at forsvarsministeren vil blive spurgt, forinden sådanne nedskæringer finder sted. Det vil vel ske til finanslovens anden behandling, således at vi kan komme til at tage stilling til det her i tinget ved en afstemning. ... (*Finansministeren* [Henry Grünbaum]: Muligvis!).. Muligvis? Nej, det må vi da næsten have krav på, vil jeg da tro. Der er altid blevet sagt, at der er ikke nogen udgift, der kan bevilges uden om finansloven, så er der vel heller ikke udgifter, der kan sættes ned uden om finansloven.

Spørgsmålet om udskrivningslovforslaget fik jeg ikke helt klarhed på af finansministerens svar i første omgang. Det var måske, fordi han ikke svarede på det, nemlig på, om der kan forhandles om ændringer i statsskatteudskrivningsloven vedrørende indkomstskatten og de små ændringer i de personlige formueskatter, som jeg har fremsat ønske om, eller om man reelt må sige, at de tre partier nu er enedes om det, der skal ændres i beskattningen for det kommende år. Altså, er der stadig en åben mulighed, fri af aftaler, for at kunne forhandle om udskrivningslovforslaget, statsskatterne for næste år, på normal vis?

Hr. Henry Christensen var igen inde på ejendomsbeskatningen. Jeg har sagt til hr. Henry Christensen, at jeg godt kan se, at venstre har opnået nogle værdifulde resultater, men ikke nok; venstre har ikke opnået det, venstre ville give udtryk for det havde, da de opnåede dette forlig: at de havde sikret sig imod stigninger i ejendomsskatterne i de kommende år. Det er ikke sikret, og det er det, jeg har prøvet på at påvise: i byerne, købstæderne, København og Frederiksberg, er der fri adgang til ejendomsskatteforhøjelser. Amtsskatterne kan stige, og i en række almindelige kommuner kan ejendomsskatterne stige. Derfor synes jeg, vi skal være helt klar over, hvorledes det er. Venstre har opnået noget, som måske har været svært at opnå, fordi man skulle have de radikale som partner. Men venstre har ikke opnået, at alle er sikret imod ejendomskattestigning. Så kan vi jo drøfte mange gange, hvornår hr. Henry Christensen har sagt hvad i udvalget.

Det står imidlertid fuldstændig klart, at hr. Henry Christensen og hr. Poul Hartling begyndte deres forhandlinger om disse problemer torsdag eftermiddag i statsministeriet uden forinden at have sagt til det konservative folkeparti: nu trækker vi dette ud af udvalgsforhandlingerne, nu går vi over og taler direkte med socialdemokrater og radikale om vore ønsker. Dette er ikke meddelt os, det er ikke sagt til os, og der er ikke fra venstres side gjort forsøg på at spørge, om der var noget i venstres udspil, som vi eventuelt kunne have interesse i at gå med til. Det er historisk en ganske korrekt fremstilling af sagen, og derfor vil jeg sige, at jeg synes, det har været den kedeligste erfaring i den uge, der er gået; vi har altid kunnet have forskellige meninger om forskellige lovforslag — det er en ærlig sag mellem to partier, selv om de samarbejder til hverdag — men vi har aldrig set det, der her er sket: at man laver et omfattende forlig med den regering, som man siger man vil styrte, og uden om det parti, som man siger man vil have ind i den liberale samling, som skal styrte den nuværende regering og man til sidst får et resultat af disse forhandlinger, der gør, at man i hvert fald foreløbig sikrer den siddende regering.